

— 4) *ungetheilt, einheitlich*; vom höchsten Wesen MADHUS. in Ind. St. 1, 19, 16. Davon nom. abstr. ०त्व R. 5, 82, 7. — 5) *nicht verschieden, identisch, derselbe* AK. 3, 3, 38. ननु जनक एवास्माकमभिन्नः PRAB. 9, 8. mit dem abl. 53, 10.

अभिन्नास (von अस् mit अभि + नि) m. N. einer bestimmten Form von Fieber सुCR. 2, 402, 19. WISE 230.

अभिपत्ति (von पद् mit अभि) f. das Erfassen ÇAT. Br. 9, 4, 2, 4.

अभिपन्न s. u. पद् mit अभि.

अभिपिबे (अभि + अपिब) n. 1) *Einkehr* NIR. 3, 15 (= अभिप्राप्ति). यावा यत्र वदेति कारुह्यव्यस्तस्येद्विना अभिपिबे रायति RV. 1, 83, 6. इह अभिपिबे कर्ते गुणानः 4, 16, 1. कुहं स्वदेवाषा कुहं वस्तोरश्चिना कुहं अभिपिबे कर्तुः कुहं षतुः 10, 40, 2. 1, 186, 1. 6. 7, 18, 9. 8, 4, 21. — 2) *des Tages Einkehr, Abend*: वेषि प्रपिबे मनुषो यत्रत । अभिपिबे मनेव शास्यौ भूः 1, 189, 7. घा वः (ऋभः) पीतवो ऽभिपिबे अक्लामिमा अस्तं नवस्व इव गमन् 4, 34, 5. दिवाभिपिबे ऽवसामिमिष्टा 5, 76, 2. 1, 126, 3. 4, 35, 6. 8, 27, 20. — Vgl. अपिबिब und प्रपिबिब.

अभिपुष्प (अभि + पुष्प) adj. mit Blüten bedeckt: प्रसवामिपुष्पः (रात-नरात्रवृत्तः) R. 6, 93, 18.

अभिपूरण (von पूर mit अभि) n. das Ausfüllen KĀTJ. ÇR. 24, 3, 33.

अभिपूर्वम् (von अभि + पूर्व) adv. der Reihe nach AV. 11, 2, 22. ÇAT. Br. 6, 1, 3, 9.

अभिप्रतारिन् (von तर mit अभि + प्र) m. N. pr. eines Nachkommen des Kakshasena KĀND. UP. 4, 3, 5.

अभिप्रदक्षिणम् (von अभि + प्रदक्षिण) adv. rechtshin: कार् mit einem acc. Jmd rechtshin umwandeln R. 1, 13, 16. 5, 5, 9. — Vgl. अभिदक्षिणम्.

अभिप्रभङ्गिन् (von भङ्ग mit अभि + प्र) adj. zerbrechend: विभ्या हि वावत् उग्रदभिप्रभङ्गिणः RV. 8, 43, 35. — Vgl. अभिभङ्ग.

अभिप्रमूर् (von मूर् (मृण्) mit अभि + प्र) adj. zerstörend: अभिप्रमूर् नुहं RV. 10, 113, 2.

अभिप्रयायम् (von या mit अभि + प्र) adv. hinzutretend: अभिप्रयायमभि-युपवन्ति (Sch.: = यावा यावा) KĀTJ. ÇR. 24, 3, 31.

अभिप्रवर्तन (von वर्त् mit अभि + प्र) n. das Austreten (des Schweisses) सुCR. 1, 270, 10.

अभिप्रश्नैन् (von अभि + प्रश्न) adj. fragelustig VS. 30, 10.

अभिप्रातैर् (अभि + प्रातैर्) adv. gegen Morgen ÇAT. Br. 14, 9, 4, 18. = BRH. ÂR. UP. 6, 4, 19. Nach DVIV.: am 4ten Tage in der Frühe. — Vgl. अभिसायम्.

अभिप्राप्ति (von आप् mit अभि + प्र) f. Ankunft, Einkehr NIR. 3, 15.

अभिप्राय (von इ mit अभि + प्र) 1) adj. auf Etwas losgehend, gerichtet auf, zielend auf: कर्त्रभिप्राये कियाफले wenn der Vortheil der Thätigkeit auf den Thäter gerichtet ist P. 1, 3, 72. — 2) m. a) Absicht, Vorhaben, Wunsch, Verlangen: सेभारमादरति गौरनभिप्रायादनस्पतीनाम् KAUC. 7. तस्मात्कवयाम्यस्य निजभिप्रायम् PAÑKAT. 208, 14. यतः सामिप्रायाणि व-चोसि श्रूयते 122, 13. R. 1, 73, 15. 4, 28, 2. 6, 10, 15. 16. SĪV. 1, 13, 3, 7. N. 9, 35. 24, 5. BRAHMA-P. in LA. 50, 17. ÇĀK. 21, 6. 34, 7. VET. 29, 16. स्व-चित्ताभिः PAÑKAT. 209, 14. हृदयाभिः 16. pl. I, 174. mit dem loc.: यदि तस्यामभिप्रायो भार्यार्थं तव ज्ञायते R. 3, 38, 21. — b) Meinung, Ansicht M. 7, 57. PAÑKAT. 19, 13. 21. 150, 25. SĀH. D. 4, 11. निवेशयत मे सैन्यमभि-

अभिप्रायिन्

अभिप्रायिन् (wie eben) n. das Überwältigen: ज्ञया चाभिभवन् व्याधिभिश्चो-पपीडनम् M. 6, 62.

अभिप्री (von प्री mit अभि) adj. erfreuend, gewinnend: अभिप्रियं यत्पु-रोऽक्षमर्वाता वष्टेदेनं सौम्यवसायं जिन्वति RV. 1, 162, 3. तुभ्यं वार्ता अभि-प्रियस्तुभ्यमर्पति सिन्धवः 9, 31, 3.

अभिप्रेत s. u. इ mit अभि + प्र.

अभिप्रेप्सु (von आप् im desid. mit अभि + प्र) adj. verlangend nach, mit dem acc. M. 8, 281. 344. R. 6, 16, 60.

अभिप्लव (von प्लु mit अभि) m. (mit Ergänzung von षष्ठः) N. einer Wochenliturgie, die sich während eines Monats der Feier des Gavām-ajana fünfmal wiederholt. त आदित्याः — स्वर्गं लोकमभ्यप्लवत यद्भ्य-प्लवत तस्मादभिप्लवाः ÇAT. Br. 12, 2, 3, 10. 1, 2, 2, 10. 4, 1, 2, 2, 2, 1, 10. 12. 3, 2—11. 4, 2, 7. 8. 3, 4, 3, 7. परिपदा एतदेवचक्रं यदभिप्लवः षष्ठः AIR. Br. 4, 15, 17. ÂÇV. ÇR. 7, 5. fgg. 9, 1. u. s. w. KĀTJ. ÇR. 13, 2, 1. 3. 4. 15. 24, 1, 7. 2, 2. 4. 27. 28. 3, 7—10. 18. 26. 32. 33. u. s. w. पृश्नाभिप्लवा ÇAT. Br. 12, 1, 2, 2. 4, 3. 2, 2, 2. 4. 20. 4, 16. चतुर्दशाभिप्लव adj. KĀTJ. ÇR. 24, 3, 29. MAÇ. S. in Verz. d. B. H. 72, 7.

अभिबुद्धि (अभि + बुद्धि) f. philos. Verz. d. B. H. No. 636.

अभिभङ्ग (von भङ्ग mit अभि) adj. zerbrechend: अभिभुवे ऽभिभङ्गाय वन्वते ऽप्रीच्छाप सहमानाय वेद्यते RV. 2, 21, 2.

अभिभवे (von भू mit अभि) 1) adj. übermächtig: अभिभवे अभिभवेः संप-लक्षणेणो मणिः AV. 1, 29, 4. — 2) m. a) das Hinzukommen, das Dazu-kommen: अन्यतेजोऽभिभवात् ÇĀK. 40. — b) das Vorwalten, Uebermacht SĀKĀHJAK. 7. अधर्माभिः BHAG. 1, 41. प्रणयामिः PAÑKAT. 224, 15. महेन्द्रा-भिभवाद्भित्तिर्विन्ध्यकूटैरेव KATHĪS. 19, 93. — c) Ueberwältigung P. 1, 3, 32, Sch. मर्त्यश्चाभिभवस्तस्य शापातः कथितः पुरा KATHĪS. 10, 43. अन्यो-ऽन्याभिः SĀKĀHJAK. 12. अभिभवाशोङ्कः चुतुर्द्विषता मनः RAGH. 4, 21. अ-लभ्यशोकाभिभवा adj. KUMĀRAS. 3, 43. — d) Demüthigung, Beschümmung H. 441. VOP. 23, 53. निरभिभवसाराः परकयाः BHART. 2, 54. = गर्वनाश ÇABDAK. im ÇKDR.

अभिभवन (wie eben) n. das Überwältigen: ज्ञया चाभिभवन् व्याधिभिश्चो-पपीडनम् M. 6, 62.

अभिभो (von भा mit अभि) f. Erscheinung, Unglückszeichen: मा त्वा का चिदभिभा विश्या विदत् RV. 2, 42, 1. यावर्भाभ्यै बद्ध साकमये प्र चेदस्मा-ष्टमभिभो जनेषु AV. 4, 28, 4. परः क्रोष्टोऽभिभाः शानः पुरा यन्त्यप्यहो विक्षेप्यः 11, 2, 11. 1, 20, 1. 5, 3, 6. 18, 4, 49. 19, 44, 7. NIR. 9, 4.

अभिभार (अभि + भार) adj. belastet, schwer: वज्र ÇAT. Br. 3, 4, 4, 8.

अभिभाविन् (von भू mit अभि) adj. भूते gāṇa ग्राह्यादि, besiegend: सर्व-तेजोऽभिः RAGH. 1, 14.

अभिभाषण (von भाष् mit अभि) n. das Anreden, das Reden mit Jmd: अनार्याभिः ÂÇV. ÇR. 12, 8. निशाचरीणां प्रत्यन्तमतमं चाभिभाषणम् (mit der Sītā) R. 5, 29, 9.

अभिभाषिन् (wie eben) adj. anredend: नक्तंचराः — क्रूराभिभाषिणः SĪV. 3, 74. करुणाभिभाषिणीम् R. 3, 39, 27. स्मितपूर्वाभिभाषिणी N. 3, 19. R. 3, 49, 5. RAGH. 17, 31.